

SUGGERIMENTS AL DOCUMENT “SABADELL A DEBAT”

Teresa Mira

25.02.2015

Sabadell, a diferència d'altres ciutats germanes, té una assignatura pendent: recuperar l'autoestima a partir d'una autocrítica profunda: hem permès que un electe fes de Sabadell una ciutat captiva amb la col·laboració de totes aquelles persones que, responsables d'entitats, institucions o d'empreses s'han venut la democràcia local.

Catalunya afronta certament el repte nacional des que l'Estatut refrendat pel poble de Catalunya va sofrir un segrest antidemocràtic que va cristal·litzar en forma de sentència del Tribunal Constitucional el 2010. La recentralització de competències que ha tensat l'estabilitat econòmica de l'autonomia i les contínues negatives a resoldre el problema de l'autoderminació per la via política, ens estan portant cap a un nou procés constituent.

Tenim el repte de planificar el nostre futur polític, ambiental, territorial i social davant d'ingents amenaces que compartim amb els territoris veïns: la pobresa i l'exclusió social, la desindustrialització, la contaminació ambiental i la degradació dels espais no suburbans i rurals. I alhora hem de decidir com volem que sigui la ciutat del futur, quina és la ciutat-horitzó que volem i cal fer-ho des d'una perspectiva estratègica. Els recents moviment de la ciutadania busquen dignitat i un món més just i igualitari que posi les persones al centre de totes les polítiques socials i territorials (en medi ambient, en habitatge, en alimentació, en treball, en projectes col·lectius culturals...) i noves formes institucionals i transversals de fer ciutat per afrontar:

1. Els reptes socials dels Territoris desvalguts, per als quals cal construir vinculacions afectives i la seguretat d'una carta de ciutadania digne.
2. Les zones de desculturització, per a les quals hem de fer una ciutat de tothom, culta i inclusiva.
3. Les desvaloritzacions de vida i treball, per a les quals cal trobar noves formes de producció, de treball i de valors de convivència.
4. La contingència dels poders cobdiciosos, per als quals cal garantir control a les institucions i carrers democràtics, amb la transparència i la participació reals i la proximitat en la presa de decisions.
5. El desequilibri ordinal del model autonòmic que opera en contra de la sobirania i la dignitat de Catalunya i que afecta especialment les administracions locals (contra la LRSAL) les persones desfavorides (Llei dependència, reforma laboral, models econòmics, llei de memòria històrica, etc), la cultura (atac al model educatiu català, imposició del Concordat, iva cultural, comptabilitat tercer sector) i els drets de ciutadania (EAC, Llei de consultes, censura al dret



d'expressió i el dret a decidir (cas Vidal, 9N, no aixecament del secret de sumari de l'època franquista, sense papers de Salamanca, entre d'altres)

I ho hem de fer des de la vivència, des de la història i la memòria, des de la ciència, des de l'art i la creativitat, des de la tècnica, des de la sintonia i l'empoderament ciutadà, des dels mitjans de comunicació democràtics, des de la utopia i des de la ucronia i des de la voluntat de conservar el vell que ens commou i de cercar el nou que ens exhalta.

Les actuacions transversals que també cal tenir en compte :

1. El proper POUM de Sabadell ha de ser un Pla d'ordenació de l'estratègia municipal avançada (POEMA). El rodal, l'urbà i la societat s'han d'entendre com un tot integrat en un "mosaic en 3d ciutadania+ciutat+camp". L'expectativa del soterrament del ferrocarril i les noves estacions obre portes a una nova mobilitat i a la possibilitat de reduir la contaminació ambiental, la creació de més espai verd vinculat de fora (anella verda agrària) endins (el verd urbà). I cal trobar solucions definitives als reptes de les infraestructures.

2. Cal un pla de xoc per a polítiques actives d'ocupació on l'Ajuntament esdevingui actor principal fent **obra pública de nova planta i de rehabilitació de forma directa** mitjançant plans d'ocupació ja que Sabadell compta amb dos grans instruments, VIMUSA i Can Llonch; cal fer plans de formació i reciclatge; cal un pla de xoc juvenil. I tot això per reduir la pobresa que s'està empoderant dels racons més silenciosos de la ciutat, tot i que encara caldrà treballar un cert temps amb un model de caritat, cal preparar-se per **l'emancipació social real**. Trobar i compartir noves formes de treball i de producció i liderar-les (Universitat SBD integrada, compartir lideratges amb Terrassa i Granollers (Gran Vallès, B-30); fent possible la transversalitat de l'acció pública de gran poder transformador de la indústria i de l'agricultura.

3. Reconstruir les vinculacions afectives entre barris i empoderar-los, a través de la renovació, l'intercanvi i el reforçament de les entitats evitant els entotsolaments i "los ensimismamietos" i construint la ciutat d'un sòl Sabadell i moltes formes de sabadellenquisme.

4. Sabadell ha perdut molt de patrimoni, li cal fer actuacions materials i immaterials conjuntes; aprendre i ensenyar a **llegir Sabadell a la mateixa ciutat**—on els esdeveniments que han commogut i commouen tenen lloc encara que siguin passat- que explica la seva història i la seva memòria com abans les portalades de les esglésies, amb textos i imatgeria urbana. Hi ha equipaments que mostren amb el seu abandó o silenci que lluny estem de la nostra potencialitat: Can Feu podria ser el centre d'interpretació del patrimoni motor de la xarxa de museus i l'arxiu; reactivar la vitalitat ciutadana amb noves formes



d'activitat política a l'Estil del Circol republicà Federal. La Casa Duran hauria de ser un espai d'art fent del Carrer de Sant Joan, l'eix urbà de les arts, etc. Cal actualitzar el Catàleg del patrimoni amb una visió integradora amb el patrimoni immaterial.

5. Cal treballar propostes d'art i creativitat des del rodal cap en dins de la ciutat i viceversa; ser exigents amb el valor de la creativitat, la representativitat i l'esforç creatiu; amb un veritable impuls cultural

6. Impulsar les tècniques que despleguin el desenvolupament sostenible, la recuperació de la **sobirania de Sabadell en la gestió dels recursos naturals** com l'aigua i les energies i la lluita contra el canvi climàtic, gestionant la mobilitat i evitant l'ecodici (nous jadiciments en renovables i en les qualitats del nostre clima mediterrani i tot enriquint seva biodiversitat)

El reconeixement de la pròpia identitat per concebre la universalitat dels llocs –ucronia: explicar els llocs del passat recent que encara ens vincula (ciutat republicana, llocs del desastre del franquisme, vaga 1976) per entendre i projectar els del futur (l'estructura urbana i l'estructura social) i també preservar el planeta per a generacions futures-, la seva significació i els seus lligams;

7. Fer la síntesi de l'essencial en la convivència (una ciutat per viure-la lentament amb prosperitat i procurar el creixement serè, consum responsable, residu mínim, polítiques de temps i conciliació familiar,) i amb el poder de la participació real de la gent reduint la petjada territorial (Protocol del rodal, Anella verda– cal pensar la **ciutat acabada** on el patrimoni i el rodal es mantenen o creixen a partir de la implicació ciutadana.

8. Combatre amb democràcia real la tirania de les cobdícies; empoderant de debò els districtes i descentralitzant l'administració local, evitant els poders coercitius i de separació projectada – per ex: lleis estatals dominant la costa, l'aeroport, el port, gasoductes oleoductes i MATS: estratègies amb l'ambició de la utopia per aproximar-nos a la **ciutat ideal (neta, justa i igualitària)**, que no és una ciutat sideral autosuficient ni una smart cities imposades: sinó **allò que determini la voluntat dels seus ciutadans**. Recuperar el bon govern amb l'acció ciutadana; una renovació administrativa integradora d'acció social, ambiental, productiva i urbanística amb l'instrument principal **l'autodeterminació ciutadana**.

25/2/2015

Teresa Mira i Lozano, arquitecta